

Preek Romeinen 8:18

- Schildwolde, 26 november 2017
- Kees van Dusseldorp
- 'eeuwigheidszondag'

Liturgie:

Thema: Het mooiste moet nog komen...

votum en groet

Gz.171

wetslezing (Deut.5)

Ps.30:1,2,3 [Wiekslag 4-8]

gebed

lezen: Rom.8:12-30

1 Kor.15:50-58

Opw.689

preek: Rom.8:18

Ps.73:9,10

gebed

collecte

ELB 413: Lichtstad met uw paarden poorten

zegen

Gemeente van Christus,

** het mooiste moet nog komen

‘Het mooiste moet nog komen’.

Hij zei het tegen mij, elke keer als ik hem sprak. En dat was met enige regelmaat, want hij had een ongeneeslijke ziekte en zou binnen twee jaar overlijden volgens de medische prognoses. Zijn krachten namen steeds verder af. Zijn vrouw zorgde voor hem met al haar liefde en energie.

‘Het mooiste moet nog komen’. Uit de woorden bleek dat deze broeder niet leefde in heimwee naar de mooie jaren die geweest waren. Maar leefde in verwachting van wat er na het lijden en sterven komt. Hij keek vooruit, over het graf heen.

Tot bij haar een agressieve tumor werd ontdekt. Zij ging hard achteruit. En moest de zorg voor haar man compleet loslaten. Uiteindelijk kreeg ze maar vier weken. Na de eerste verslagenheid was niet hij het, maar was zij het die tegen mij zei: ‘Het mooiste moet nog komen. Voor mij nog eerder dan voor hem.’

Het was hun vertaling van het krachtige woord van Paulus: ‘Ik ben ervan overtuigd geraakt dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard.’

Het mooiste moet nog komen.

Ik aarzel om dat tegen een ander te zeggen. Het kan snel lijken alsof je het lijden niet serieus neemt. Maar als iemand het zelf zegt. Met volle overtuiging, hoop en vertrouwen. Dan heeft het kracht. Geen goedkope of gemakkelijke woorden. Dan is het geen berusting, maar verwachting. Geen vlucht uit de realiteit. Maar gerijpt geloof.

Ook Paulus schrijft over zichzelf. Heel persoonlijk. Gerijpt geloof.

Hij weet wat lijden is. En hij heeft besef van de heerlijkheid die komt. Als hij het naast elkaar zet is zijn conclusie duidelijk.

Niet om een ander iets op te leggen. De apostel schrijft niet: U moet er zeker van zijn. Of: Alle gelovigen moeten er zeker van zijn. Maar: ‘Ik ben ervan overtuigd geraakt’.

Want je kunt het een ander niet opleggen. Het is geen bevel.

Wel een getuigenis dat te denken geeft.

Dat je uitnodigt om het te onderzoeken.

Ik wil graag met u proberen te peilen wat de apostel bedoelt en hoe hij tot dit woord gekomen is. Om in de werkelijkheid van het leven, met al zijn verdriet en verlies, te luisteren naar de Heer. Tot onze troost. Tot onze bemoediging. Over de toekomst die komt.

** de luister die gaat komen

Wat is dat mooiste dat nog moet komen? Kunnen we daar iets van zeggen? Meer dan onze fantasie. Of algemeenheden? Ja, daar kunnen we meer van zeggen. De apostel heeft het over ‘de luister die over ons in de toekomst zal worden geopenbaard’.

Als je in de Bijbel googelt op dat woord ‘luister’, dan gaat er een wereld voor je open. Zeker als je dat in de grondtalen doet.

In al die teksten gaat het bijna altijd over de luister van God. De 'heerlijkheid' van God, zoals in andere vertalingen staat.

De luister van God, die verscheen aan het volk Israel op de Sinaï, toen God het verbond met zijn volk sloot. Het was zo indrukwekkend, dat de mensen zeiden: Alsjeblieft Mozes, spreek jij voortaan voor ons met God. En elke keer Mozes met God had gesproken, straalde zijn gezicht.

Het is diezelfde luister van God, die als een wolk de tabernakel en later de tempel vult. De plaatsen van de verzoening. Als teken van zijn aanwezigheid. En de mensen wisten het. Met diep respect leefden zij in Gods genadige nabijheid.

Het woord 'luister' kan alleen niet omschrijven wat dit is. De uitstraling van Gods aanwezigheid. De heerlijkheid die aanbidding en dankbaarheid oproept. De overmacht van de God van alle genade. Die in zijn heiligheid toch voor de mensen bereikbaar is.

Het is die heerlijkheid van God die de herders om zich heen voelden toen de engel verscheen om hen te vertellen dat de Verlosser was geboren, Het onvoorstelbare wonder dat Gods Zoon als een baby was geboren. En dat stralende licht, midden in de nacht, bracht diepe blijdschap in de harten van de herders. En in Jezus blijft dat licht aanwezig. 'Wij hebben in Hem Gods heerlijkheid gezien', schrijft zijn leerling later. Gods kracht, Gods liefde, Gods wijsheid, Gods aanwezigheid.

Daarom schrijft de apostel Paulus in de Romeinenbrief: Dit is eigenlijk het ergste, dat de mensen vanwege hun zonden deze luister van God missen. Dat ze zich buiten de heerlijke aanwezigheid van God plaatsen. Maar dankzij Jezus Christus kondigt God vrede af met de mensen. 'Het is goed tussen Mij en jou. Door Jezus Christus.' En ieder die accepteert dat Jezus het goed heeft gemaakt, die leert iets ervaren van de heerlijkheid van God. En in dienst hart ontbrandt het verlangen in de aanwezigheid van God te leven.

Het is die luister van God die eens geopenbaard zal worden. De schoonheid van God. De uitstraling van zijn grootheid. De kracht van zijn genade. De overmacht van zijn liefde. De heerlijkheid van zijn aanwezigheid. We zullen het zien, we zullen het beleven

** delen in de luister

Wie nadenken over de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard, die moet beginnen bij de heerlijkheid van God. Dan komen wij als mensen woorden tekort om het te omschrijven. Maar weet je, die luister van God is niet een ding op zich. Dat je als toeschouwer kunt bekijken. En je zegt misschien 'oh' en 'ah', maar dat is het dan ook.

Die luister van God is jouw bestemming. Gestorven gelovigen zien niet alleen de luister van de Heer. Zij zijn in de heerlijkheid van God. Ze delen in de schoonheid van God. Zo geeft de Bijbel dat keer op keer aan. Dat is de bestemming van ons leven. Onze bestemming is niet dat wij hier en nu een mooi, geslaagd en rijk leven hebben. Onze bestemming ligt erin, dat wij delen in de luister van God. Dat wij opgenomen worden in zijn heerlijke ruimte, in zijn eeuwige liefde.

Als Gods luister op aarde zichtbaar wordt, dan zie je dat het veel mensen doet. Ze vallen op hun knieën, ze rennen soms weg, ze barsten uit in lofzangen, ze ontvangen een diepe blijdschap, ze gaan er enthousiast over vertellen, ze laten alles in de steek om anderen te

dienen, hun persoon krijgt uitstraling. Van geduld, vriendelijkheid, wijsheid, liefde. Je wilt graag bij hen in de buurt zijn. Want je wilt graag bij God in de buurt zijn. Kortom: de Geest van Jezus Christus vult hun leven. Tenminste, als zich geven aan Jezus Christus.

Zo verandert Gods aanwezigheid nu al mensen. Hoe zal het dan zijn als die luister van God compleet zichtbaar wordt en de complete aarde vult? Dan worden mensen in die heerlijkheid van ook compleet gelukkig. Dan vinden ze hun bestemming, vallen beperkingen van vergankelijkheid en sterfelijkheid weg. Zonden zijn weg, zelfs de neiging om te zondigen is verdwenen. Twijfels zijn overwonnen, onbegrip is opgelost, verdriet is overstegen, wonden zijn geheeld.

Delen in Gods luister. Het gaat onze voorstelling te boven. Hoe prachtig zijn de beelden die we in de Bijbel hierover lezen. Het leven in de heerlijkheid van God is als het wandelen op een heerlijke dag in een prachtig park, met de Heer aan je zijde. Het leven in de luister met God is als een heerlijke feestmaal, waar je met al je zintuigen geniet van het goede van de schepping, met de Schepper als gastheer. Het leven in de aanwezigheid van God is als een bruilofsteft waar jijzelf het bruidskleed krijgt aangetrokken: stralend wit, middelpunt van de liefde en de trouw van de bruidegom. Het leven in de schoonheid van God, is een blijvende verwondering over het nieuw Jeruzalem, waarin alle schatten van de volken zijn binnengebracht tot eer van God.

Bijbelse beelden. Als de luister van God ons zal worden geopenbaard, zijn we geen toeschouwers, maar zullen we erin delen. Gestorven gelovigen ervaren dat. Nog niet eens ten volle, omdat hun tweede opstanding nog moet volgen en de nieuwe wereld ook voor hen nog niet begonnen is. Maar wel leven zij in de heerlijke ruimte van God. In verwachting van het nieuwe leven.

** lijden ingesloten

‘Het mooiste moet nog komen.’ Het echtpaar dat ik noemde, zei dit in een setting van ziekte en lijden, van aftakeling en afscheid. Dat geldt voor de apostel Paulus ook. Hij spreekt over de luister die komt, en weegt dat af tegen het lijden van deze tijd. En daar geeft de apostel een indringende beschrijving van. Het is net of hij meer ruimte voelt, nu hij zich de heerlijke toekomst voor ogen heeft gesteld. Als je het licht ziet, dan ontdek je hoe donker de omgeving is. Als je nadenkt over een gezond, fit en mooi lichaam, dan word je des te meer geconfronteerd met gebreken, handicaps, vermoeidheid en pijn. Als je nadenkt over een nieuwe wereld, dan valt je de slijtage, de uitputting, de schade in de huidige wereld op. Als je nadenkt over een nieuwe mensheid, dan kun je de ruzies en gebrokenheid, het onrecht en egoïsme nog minder verdragen.

Tegenover de luister die geopenbaard wordt, staat het lijden van deze tijd. Dat is de persoonlijke ellende die mensen meemaken. Tegenspoed, honger, misbruik, armoede, angst, eenzaamheid. En het is ook de vergankelijkheid en vruchteloosheid van de schepping. De verbijstering die je voelt na een orkaan, een aardbeving. De onmacht bij het zien van miljoenen vluchtelingen, de spiraal van haat, geweld en terrorisme onder de volken.

Waarom schrijft Paulus hierover? In een hoofdstuk dat gaat over het ware leven in Jezus Christus? Over het kind-van-God zijn, over vrij van zonde, vrij van oordeel en het leven in de Geest?

Omdat het leven in de Geest ons niet laat zweven boven de werkelijkheid, maar ons juist scherper zicht geeft op de realiteit. Door de Geest word je nog scherper geprikkeld door onrecht en verdriet en ervaar je nog meer de machteloosheid en boosheid. De kracht van Gods Geest wordt in het lijden en de zwakheid veel meer zichtbaar dan in kracht en welvaart. Tot die keer toe schrijft Paulus over zuchten. Gods schepping zucht. Gods kinderen zuchten. En Gods Geest zucht. Een zuchten van verdriet en verbijstering. Waar wij geen woorden hebben is zuchten voldoende. Maar ook van verlangen en verwachting. Waar wij geen woorden hebben is zuchten voldoende.

Het besef dat het mooiste nog moet komen reikt je geen roze bril aan. Integendeel. Het maakt je niet ongevoelig voor lijden. Integendeel. Het geeft je de kracht om in de realiteit de moed niet te verliezen. Bij Jezus Christus leer ik verdriet voelen. In het licht van zijn schoonheid, beleef ik de ellende van vandaag. In de verwachting van zijn heerlijkheid vind ik de moed om door te gaan. Dat is de kracht van Gods Geest! Dat je er niet aan voorbij gaat. Dat je het niet uit angst of oppervlakkigheid wegstopt of ontkent. Maar de moed vindt om het te benoemen. Aan de hand van je Heer. Vanuit de hoop waarin je leeft.

** de weg via Christus

Lieve mensen, er komt een dag dat de heerlijkheid van God onthuld wordt. In die glorie van God vinden mensen hun bestemming. Op die dag komt de gevangenschap van de schepping tot een einde. Vergankelijkheid en zinloosheid zullen dan verleden tijd zijn. Want de schepping zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen krijgen, zo schrijft de apostel.

Hoor je dat goed? Het begint bij de heerlijkheid van God. Daarin delen wij. Zo ontvangen wij onze luister en heerlijkheid. En daarin deelt de schepping. En ontvangt de schepping vrijheid en heerlijkheid. Daarom schrijft de apostel dat de schepping uitkijkt naar de dag dat bekend al worden wie Gods kinderen zijn. De dag dat we van onze sterfelijk bestaan verlost zullen worden.

Gods kinderen. Zij delen in Gods luister. Zij brengen Gods luister. Gods kinderen. Dat zijn de mensen die zich door Jezus Christus hebben laten redden. Alle eerdere hoofdstukken van de Romeinenbrief klinken hierin mee. Gods kinderen. Dat zijn de mensen die hun onmacht en zonden erkennen. De mensen die de strijd kennen tussen hun eigen geest en de Geest van God. De mensen die Jezus als Verlosser erkennen. In wie wij sterven aan onszelf, aan de zonde, aan de duivel en aan de dood. In wie wij opstaan in God, in het nieuwe leven, in zijn Geest en in hoop.

Daarvoor is de Heer Jezus gekomen. Om ons te verlossen. En hoe mooi is het dat Jezus al in zijn tijd op aarde heeft getoond dat die verlossing ook te maken heeft met verdriet en gebrokenheid. In zijn tijd heeft hij zoveel mensen genezen. Zelfs een aantal overleden mensen weer tot leven gebracht. Zodat wij weten hoe het in de heerlijkheid zal worden. Gen ziekten meer, geen tranen meer, geen dood meer. Het waren tekenen van het koninkrijk. Niet alle zieken werden genezen. Niet alle graven gingen open. Niet alle mensen lieten zich redden. Maar wel is de tijd aangebroken van vrede met God door het geloof in

Jezus Christus. De tijd waarin Gods Geest mensen tot gebed en vertrouwen brengt. De tijd waarin mensen de weg naar het leven kunnen vinden. Om het leven te ontvangen.

Tussen lijden en luister staat onze Heer Jezus Christus. In het lijden en in de luister is Hij aanwezig. Van lijden naar luister ging zijn levensweg. En van lijden naar luister neemt Hij ieder mee, die zich door Hem laat trekken. Op de dag dat zijn heerlijkheid onthuld zal worden, wordt ook duidelijk wie Gods kinderen zijn en zal de schepping uitbreken in gejuich.

** ervan overtuigd

Eén ding nog, lieve mensen. 'Ik ben ervan overtuigd', schrijft de apostel.
Ben jij daarvan overtuigd?

De apostel zegt: Ik ben ervan overtuigd geraakt.
Het lijden van deze tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid die komt. Dat is de heerlijkheid van God, waarin een mens deelt en zelf gaat stralen. Laat het leven van deze tijd je niet wegzuigen bij de hoop die je hebt.

Ben jij daarvan overtuigd?
Dat het mooiste nog moet komen?

Misschien zeg je: Hoe zou ik daarvan overtuigd kunnen raken?
Wie kan mij bewijzen dat het allemaal klopt?
Niemand kan dat bewijzen. En toch kun je ervan overtuigd worden.
Dat kan alleen als je luistert naar God. Als je je verbindt aan Jezus Christus. Als je je laat leiden door Gods Geest. Hoe zou je anders tot inzicht komen over hoe het leven in elkaar zit. Over hoe het sterven in elkaar zit. Over wat er in de hemel aan de hand is. Over wat er op aarde aan de hand is.

Dan is het eigenlijk ook niet meer jouw conclusie. Dan is het geloof. Ontvangen kennis. Gerijpt besef. De keuze van je hart. Opgeroepen door de liefde en de waarheid van God.

Ik ben ervan overtuigd. De heerlijkheid van God komt! In die ruimte leef ik!
Dan is sterven inderdaad over-lijden. Heel letterlijk. Over-lijden. Over het lijden heen komt er een tijd zonder lijden.
Gods luister zal eens worden geopenbaard. Onthuld. Dan wordt het gordijn weggeschoven.
Dat moet nog gebeuren. Maar iets van die heerlijkheid straalt al door de kieren heen. Als je de vrede van God ervaart. Blijdschap vindt. Breekt met boeien. Mensen ontmoet van hart tot hart.

Het mooiste moet nog komen. Dat is kracht voor vandaag.
Deze overtuiging geeft christelijk geduld. Om het vol te houden.
Het maakt je christelijk actief. Je leven is niet zinloos.
Het leert je christelijke hoop. Naar het moment dat je – als kind van God – je glorie vindt in de heerlijke tegenwoordigheid van God.

Amen